

هویت‌یابی‌های ممکن و مطلوب در عصر ارتباطات بر اساس هرمنوتیک فلسفی گادامر

مسعود خنجرخانی*

E-mail: m.khanjarkhany@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۸/۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۶/۲۷

چکیده

هدف این نوشتار بررسی هویت‌یابی‌های ممکن و مطلوب در عصر ارتباطات براساس هرمنوتیک فلسفی هانس گئورگ گادامر است. روش پژوهش تحلیلی - استنتاجی از نوع پژوهش‌های کیفی است. در هرمنوتیک فلسفی گادامر در ارتباط فهم منوط به عناصری همچون سنت، تاریخمندی فهم، زبانمندی، امتزاج افق‌ها و تعاملات تأملی «من» و «تو»‌ها در فرایندی بی‌پایان، است. در صورت عدم حضور هرکدام از عناصر و هم‌چنین استیلا و مهار «من» یا «تو»، بر دیگری، روند تعالی انسان دچار نقصان می‌شود. با تصور این وضعیت برای مقوله هویت می‌توان چهار حالت متصور شد، که سه هویت ممکن و یک هویت مطلوب است: ۱- مهارشدگی (هویت مهارشده) زمانی که فرد از داشته‌های خود آگاه نباشد و «غیر» غالب باشد؛ ۲- مهارگری (هویت مهارگر) زمانی که همسوسازی و غیبت «تو» رخ دهد؛ ۳- بی‌هویتی هم‌حاکمی از غیبت هر دوی «من» و «تو» است؛ ۴- اما براساس مبانی اندیشه گادامر می‌توان شکل چهارمی از هویت‌یابی را استلزام کرد، که از خودفهمی شروع، با دگرفهمی تعدیل و با هم‌فهمی شکل می‌گیرد.

کلید واژه‌ها: هویت، هرمنوتیک فلسفی، امتزاج افق‌ها، گادامر.